

Slunečnice pestrá (*Lepomis gibbosus*) – zajímavý nález

Uplynulo 10 let, co jsem byl na ornitologické exkurzi v maďarském Tiszafüred, resp. Hortobágyi Nemzeti Parku. Vyjma pozorování místního ptactva jsem každé ráno prožil ranní čas na břehu řeky Tiszy, která zde různě meandruje a vytváří zdánlivě osamocená zákoutí. Pozorování ptactva bylo hojné. Ale nejen ptáci se stali předmětem mého zájmu. Nešlo si nevšimnout různých ryb. Od velkých cejnů k těm středním, což byl např. sumeček americký, který zde byl hojný. A z menších druhů to byla také slunečnice pestrá (*Lepomis gibbosus*). V zákoutí pobřežních rostlin a stromů se občas objevila

Slunečnice pestrá (*Lepomis gibbosus*) - okounkovití

v okénku osvětleného ne příliš hlubokého vodního sloupce, aby po chvíli zmizela. Voda zde byla průhledná a bohatá na vodní hmyz a měkkýše. Z těchto míst odnesl jsem si vzpomínku na tuto u nás neběžnou rybu. Stejně tak, jako na bukače vodního nebo kvakoše nočního.

Nedávno jsem se účastnil v rámci výlovů MO ČRS Strakonice několika „stání“ nedaleko Střelských Hoštic v bahně - při přebírání ryb a jiné činnosti. Rybí druhy byly takřka stále stejné. Kapr, amur, plotice, perlín, lín, candát, štika, občas cejn a místy hojně střevlička východní. O to více jsem byl překvapen, když

jeden z rybářů zvolal: "Slunečnice". A skutečně, byla to slunečnice pestrá. Měl jsem radost. Kdo by neměl? Zvláště když v mládí četl dnes již staré knihy o akvaristice.

Jedná se sice o nepůvodní rybí druh, který pochází ze Severní Ameriky, ale podle sdělení některých autorů ichtyologických knih přirozeně zapadá do našich vodních biotopů. Někdy je slunečnice označována jako druh agresivní, nesnášející ostatní rybky stejné velikosti. Popisováno je i útočné chování samců, hlídajících snůšku jiker a potěru.

Pokud mohu posoudit chování tohoto druhu v domácím akváriu, pak soužití s rybkami, jako je sama slunečnice, je bez problémů. Obtíže mohou nastat, pokud jsou v akváriu menší rybky, které se slunečnici vejdou do tlamy. Pak útočí takřka okamžitě a vyhlédnutou oběť šikovně pronásleduje. Malá rybka je pozřena velmi rychle. Jedno jak, zda hlavou dopředu či dozadu. Následuje několik polknutí a pak už nic.

Po nakrmení si slunečnice opět najde své oblíbené místo a pozoruje okolí. Občas vyplave a rozvine své krásné ploutve. Vypadá vznešeně.

Po několika dnech v akváriu ochotně přijímá suchou stravu v podobě vloček, komářích larev či granulí.

A co dál? Myslím, že tento rybí druh je živočichem, který by se mohl stát zajímavou rybkou ve studenovodním akváriu. Nejedná se o rybu, která je geneticky překřížená. A má, jak jsem mohl pozorovat, své vlastní ego. Navíc při náhodném nálezu v bahně dává této rybě pobyt v akváriu šanci na přežití, kterého by se na suchu do té doby, než rybník nateče, asi nedočkala. Vracet ji na jiné místo v přírodě, kdo ví. Jak se říká, čert nikdy nespí. Zatím tu máme své původní okouny či ježdíky.

Strakonice, 9. října 2020

Literatura:

HANEL, Lubomír a Stanislav LUSK. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic : distribution and conservation*. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. ISBN 80-86327-49-3.